

Evangelhia zilei de vineri: A rămâne fără rezerve

Comentariu la Evangelhia de vineri din a doua săptămână a Paștelui: „Ce sunt acestea la atâția?” (In 6,9). Cinci pâini și doi pești sunt foarte puțin pentru a hrăni o mulțime. Dar pentru Isus a fost de ajuns. Să-I cerem Domnului să ne facă generoși, ca să nu păstrăm „acel puțin” care, în mâinile Sale, poate deveni un miracol mare.

Evangelhie (In 6,1-15)

În acel timp, Isus a trecut pe malul celălalt al Mării Galileii sau a

Tiberiadei. Îl urma o mulțime mare pentru că văzuse semnele pe care le făcuse cu bolnavii. Isus s-a urcat pe munte și s-a așezat acolo împreună cu discipolii lui. Iar Pastele, sărbătoarea iudeilor, era aproape.

Ridicându-și ochii și văzând că o mulțime mare venea după el, Isus i-a zis lui Filip: „De unde vom cumpăra pâini ca aceștia să mănânce?” Însă spunea aceasta ca să-l pună la încercare; de fapt, el știa ce avea de gând să facă.

Filip i-a răspuns: „Nu le-ar ajunge pâine de două sute de dinari ca să ia fiecare câte o bucățică”.

Unul dintre discipolii lui, Andrei, fratele lui Simon Petru, i-a zis: „Este aici un băiat care are cinci pâini de orz și doi pești. Însă ce sunt acestea pentru atâția?”

Isus a zis: „Faceți-i pe oameni să se așeze!”

În locul acela era multă iarbă.
Așadar, s-au așezat bărbații, în
număr cam de cinci mii. Isus a luat
pâinile și, mulțumind, le-a dat celor
așezați; la fel și din pești, cât a voit
fiecare.

Când s-au săturat, le-a spus
discipolilor săi: „Adunați bucățile
rămase, ca să nu se piardă nimic”.

Așadar, au adunat și au umplut
douăsprezece coșuri cu bucăți care
au rămas de la cei ce mâncaseră din
cele cinci pâini de orz.

Văzând semnul pe care îl făcuse,
oamenii spuneau: „Cu adevărat,
acesta este profetul care vine în
lume!”.

Așadar, cunoscând că au de gând să
vină și să-l ia cu forța ca să-l facă
rege, Isus s-a retras din nou pe
munte, el singur.

Comentariu

După o altă zi intensă de predicare și vindecări, Isus a simțit compasiune față de mulțime, pentru că avea să se întoarcă acasă cu stomacul gol, și le-a cerut apostolilor să le dea ei înșiși să mănânce.

Această cerere a Domnului probabil că nu a fost bine primită de discipoli, care erau și ei obosiți după ziua lungă și visau să rămână singuri cu Învățătorul, într-un loc liniștit, ca să se odihnească împreună cu El.

Isus era perfect conștient de dificultatea cererii Sale, dar totuși a făcut-o. Și nouă Domnul ne cere adesea lucruri care ni se par imposibil de împlinit: o poruncă pe care nu reușim să o trăim, o relație dificilă, un prieten de care ne îndepărtăm, o virtute pentru care luptăm de mult timp dar pe care nu reușim să o dobândim...

În fond, ceea ce dorește Domnul prin acel „dați-le voi să mănânce” este ca apostolii să aibă încredere în El și nu atât în ceea ce au sau pot obține prin forțele proprii.

După ce s-au pus pe treabă ca să adune toată mâncarea posibilă, rezultatul a fost foarte modest. Ce sunt cinci pâini și doi pești pentru atâția oameni? Desigur, nimic. Mai bine zis: aproape nimic. Însă acel „aproape” este ceea ce face posibil miracolul atât de măreț pe care îl înfăptuiește Domnul.

Isus, cu acel „aproape”, face ca toți să mănânce, și au mai rămas douăsprezece coșuri pline. Isus nu se zgârcește în eforturi, Se dă pe Sine cu totul. Și o face pentru ca noi să avem viață, și s-o avem din belșug (cf. In 10,10).

Pablo Erdozáin // Studio Annika
- Getty Images

.....

pdf | document generat automat din
[https://dev.opusdei.org/ro-ro/gospel/
evanghelia-zilei-de-vineri-a-ramane-
fara-rezerve/](https://dev.opusdei.org/ro-ro/gospel/evanghelia-zilei-de-vineri-a-ramane-fara-rezerve/) (08.08.2025)